

Naročnina mesečno 25 Din, za inozemstvo 40 Din — nedeljska izdaja celoletno 96 Din, za inozemstvo 120 Din

Uredništvo je v Kopitarjevi ul. 6/III

JUENEC

Uprave: 40-01, 40-02, 40-03, 40-04, 40-05 — Izhaja vsak dan [zjutra] razen ponedeljka in dneva po prazniku

Cek. račun: Ljubljana št. 10.650 in 10.349 za inzerate Sarajevo št. 7563. Zagreb št. 59.011. Praga-Dunaj 24.797

Uprava: Kopitarjeva ulica št. 6

Izpremembra v Podonavju

Razsodba Nemčije in Italije na Dunaju v sporu med Romunijo in Madžarsko je čez noč napravila konec veliki Romuniji, ki je segala od Dnestra tja do Tise. Tako se je podrla stavba, ki jo je zgradila versajska mirovna pogodba, ki je iz Romunije v zahvalo za to, da se je v svetovni vojni na koncu pridružila demokratičnim silam, napravila največjo državo na Balkanu. Na eni strani je ta država obvladovala ustje Donave, stražila mejo ob Dnestru proti Sovjetski Rusiji, stala v hrbtu z Nemčijo združene Bolgarije in krotila Madžarsko, ki je morala Romuniji odstopiti Sedmograško. Od dunajske razsodbe naprej pa je Romunija vključena približno v tiste meje, ki jih je imela v 19. stoletju, ko sta bili Moldavija in Valahija še avtonomni kneževini turškega imperija.

Ne more se reči, da bi bila tolika okrnitev Romunije od velesil osi nameravana. Čeprav Nemčija gotovo ni pozabila na to, da se je Romunija koncem minule svetovne vojne, ko je odločala romunsko politiko Angležem prijazna kraljica, pridružila demokratičnim velesilam, ki so Nemčijo pritisnile na tla, bi bila tako Nemčija kakor Italija rajši videle, če bi bilo uspešno Romunom in Madžarom samim, da se sporazumejo na kakšni Romunom bolj ugodni podlagi, saj je bil in je še glavni namen avtoritarnih velesil, da bi se narodi in države na Balkanu med seboj kolikor bolj mogoče pomirili v čim širšem in trdnjšem svobodnem sporazumu. Ker se se Romuni samoposebi umevno branili prostovoljno odstopiti sosedni državi nad milijon svojega romunskega naroda, Madžari pa so vedeli, da se morajo vsekoli naslanjati na naklonjenost osi, ki so jo, odkar obstoja, vedno podpirali, ni bilo druge poti kakor diktat, ki je zabolcel Romunijo tembolj, ker je bila istočasno primorana, da vrne Bolgariji južno Dobružo. Nemški in italijanski razsodniki niso imeli, kakor nam pove romunska nota sama, nič več časa kakor samo 48 ur, da to vprašanje uredijo, tako da bi Romunija, če bi bila razsodbo odklonila, riskirala svojo državno neodvisnost in bi bila razdeljena podobno kakor septembra meseca lanskega leta Poljska.

Romuni so končno izprevideli, da jim ne preostane ničesar drugega, kakor da se udajo, in romunski kmeti, ki so zagrabil za orožje, da se uprejo vkorakanju Madžarov, v prvi vrsti zato, ker se boje, da ne bi izgubili zemlje, ki so jo dobili po razdelitvi madžarskega veleposstva, so ga sedaj odložili in se vrnili na svoje domove. Kralj Karol je moral odložiti krono ne samo zato, ker je bil v mednarodni politični igri stavil na napačno karto, ampak tudi zato, ker ga delajo odgovornega za strahovito korupcijo, ki je razjedala Romunijo pod vladjo manjvrednih elementov, ki so se okoli njega zbirali. Sedanjí skoraj neomejeni vodja romunske države, general Antonescu, je v mednarodnem pogledu uvedel politiko vzporedno s politiko velesil osi, ker more le to omiliti tragično usodo romunske države v sedanjem evropskem sporu in ji nujno garancijo ne samo proti Sovjetski Rusiji, kakor se to enostransko poudarja, ampak tudi proti kakšnim nadaljnjim pohlepom Madžarske in morebiti tudi proti revizijskim težnjam Bolgarije, ki z vrnitvijo južne Dobruže, kolikor jo je Romunija prostovoljno odstopila, mogoče še ni popolnoma nasičena. V notranje-političnem pogledu pa se Romuniji avtoritarni režim vsiljuje zaradi nujne potrebe napraviti v tej deželi red, ako je noče prepustiti komunistični revoluciji.

Najvažnejša naloga pripade sedaj Madžarom. Se vedno se je izkazala resničnost starega izreka, da vsak zmagovalec prej ali slej zapravi zmago, če se je ne zna prav poslužiti in premaganega skuša popolnoma pritisniti na tla. Tudi v največjem interesu Nemčije in Italije je, da bodo Romuni v delu Sedmograške, ki je pripadel Madžarski, enakopravni državljani, ki bodo uživali čim večjo svobodo na temelju svoje narodnosti in kulture. Na ozemlju 44.000 kvadratnih kilometrov, ki je zdaj postalo spet madžarsko, živi zraven 1.150.000 Madžarov, 1.043.000 Romunov, ostalo tvorijo Nemci, Judje in cigani. Politiko narodne enakopravnosti narokuje Madžarom že dejstvo, da je ostalo 600 tisoč njihovih sonarodnjakov na Romunskem. Sicer se Romuni lahko izselijo in tudi Madžari lahko izberejo novo domovino v mejah dežela Stefanove krone, toda ni verjetno, da bi se s tem razmere bistveno izpremenile, ker so narodi na sedmograških tleh preveč vrasčeni v zemljo, na kateri so živeli in se oblikovali sto in stoletja. Madžarska bo morala pokazati, koliko se je naučila iz zgodovine. Madžarska je bila po versajski pogodbi močno prizadeta, toda brez krivde madžarska aristokracija, kakor vemo, ni bila. Saj je bila njena politika napram manjšinam najbolj nestrpna od vseh drugih v Evropi. Na Sedmograškem pa vladal admiral Horthyja ne čakajo samo narodne naloge, ampak tudi socialne in gospodarske. Romunija je zemljo madžarskih plemiških veleposestnikov popolnoma razdelila med malega kmeta. Ogrska je po versajski pogodbi sklenila enak zakon, ga pa nikoli ni izvedla, in sicer z utemeljitvijo, da so ogrske finance v prvi vrsti odvisne od izvoza žita, ki da bi se podrl, če bi proizvodnja bila v rokah malega kmeta, ki ne more in ne zna gospodariti. To je seveda samo preteza, ker pravi vzrok, da Madžarska agrarne reforme ni izvedla je ta, da je njena politika slejkoprej v rokah fevdalne aristokracije. Madžarska vlada si bo morala sedaj pač prizadevati, da ne bi bivši veleposestniki spet skušali priti do svoje posesti, kar bi pomenilo reakcijo, ki bi zlasti v današnjih revolucionarnih časih imela nedogledne posledice. Če se madžarska vlada ne sporazume s svojimi novimi romunskimi državljani, bi ne nastopilo tisto pomirjenje v podonavskem prostoru, za katerim stremita velesili osi in ki ga tudi balkanski narodi in države smatrajo za neobhodno pogoj pravega miru in reda, ki mora prej ali slej nastopiti, če nečemo, da Evropa postane torišče azijske revolucije. Besede, ki jih je govoril modri vodja madžarske države, admiral Horthy, ko so vkorakale madžarske čete v severno Sedmograško, more Evropa, ki želi dobro tako Romuniji kakor Madžarski, smatrati za porok, da se na Sedmograškem pod novo vladjo nihče ne bo mogel smatrati za zapostavljenega in žaljenega v svojih prirodnih narodnih čustvih in pravicah.

Bombe padajo križem po Londonu in Berlinu

V Londonu so nemški bombniki napravili veliko škodo v pristanišču in na javnih zgradbah, angleški bombniki pa so v Berlinu metali bombe na razne zgradbe v središču mesta

Napadi na London

Nemška poročila Vojno poročilo

Berlin, 11. septembra. AA. DNB: Nemško vrhovno poveljstvo sporoča, da je sovražnik ponoči na razne kraje Severne Francije, Belgije in severne Nemčije metel bombe, ki so povzročile majhno škodo. Posameznim angleškim letalom se je posrečilo prodreti nad Berlin in metati bombe. V četrti, kjer so samo stanovanja in trgovine, je izbruhnil na več krajih požar. V notranjem mestu sta bili zadeti dve bolnišnici. V diplomatski četrti so bile zaprte zaradi bomb, ki niso eksplodirale, nekatere ulice. Ena bomba je padla na zgradbo državnega zbora, druga pa na zgradbo akademije lepih umetnosti. Ubitih je bilo pet oseb, več pa ranjenih. Zaradi odlične organizacije pomožne službe in žrtev požari pa so bili hitro zadušeni.

Nemška letala so nadaljevala z masčevalnim poletom in izvedla močne napade na mesto in pristanišče London. Povzročeni so bili novi požari. Poleg vojaških ciljev in industrijskih naprav je bilo posebno bombardirano pristanišče. Uspešno je bilo bombardiranje industrijskih naprav v jugovzhodni Angliji.

Južno od Hebridov je bila potopljena 8 tisočtonska trgovska ladja.

V borbah nad Anglijo so bila uničena tri nemška letala. Nad Berlinom je protiletalsko topništvo zabilo eno letalo, drugo letalo pa je zabilo nemško lovsko letalo.

Ob obali Rokavskega preliva so bila zbita štiri lovška letala.

Pojasnilo inozemskim časnikařem o načinu bombardiranja Londona

Berlin, 11. sept. t. Letalska totalna vojna med Londonom in Berlinom je stalni predmet razgovorov tujih časnikarjev. Danes je na konferenci tujega tiska v zunanjem ministertvu bilo tudi mnogo govora o vodstvu vojne nad obema glavnimi mesti. Nemški uradni krogi so posebno poudarjali, da so neupravičene obtožbe Anglije, da Nemci bombardirajo nevojne cilje Londona, kar zahteva številne žrtve civilnega prebivalstva. Nasproti temu trdijo Nemci,

da imajo nemški piloti nalog, da napadajo samo vojaške cilje. Če seveda pri tem trpi civilno prebivalstvo, ni nič čudnega. London ni enotno mesto, temveč je sestavljeno od velikega števila središč, skozi katerega peljejo važne prometne žile, ki se jih poslužuje angleško vojaštvo. Dalje je London posejan s celimi predmestji tovarn, med katerimi so pomembne stanovanjske stavbe in zopet tovarne. Vse ustje Temze predstavlja največjo luko na svetu, kjer se v velikih dokih naklada in razklada blago, ki je potrebno Angliji za vojno proti Nemčiji. Eno tretjino vsega, kar Anglija potrebuje za vojno in gospodarske namene, se nahaja v Londonu. Iz tega Nemci zaključujejo sledeče:

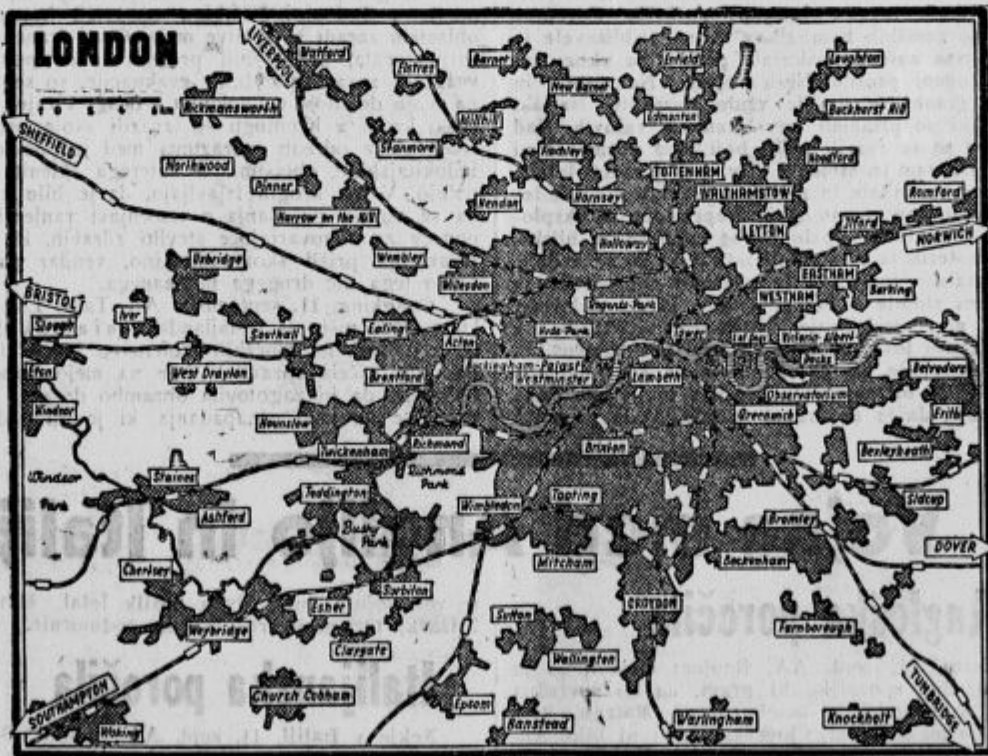
1. Nič ni čudnega, da se pri vojnih operacijah iz zraka proti takšnemu ardečju zadenejo tudi ostale zgradbe.

2. V Berlinu pa poudarjajo, da se morajo oni, ki vodijo vojno v Londonu, zavedati nevarnosti, kateri izpostavljajo angleški narod, če bodo nadaljevali vojno proti Nemčiji, zlasti pa, če bodo bombardirali še naprej Porurje in Berlin. Kar je važno za Anglijo in to je blokada in cilji, ki jih oni napadajo, je važno tudi za Nemčijo, ki ve, katere zgradbe mora razrušiti. Zaradi tega so nemški strokovniki mnenja, da ni mogoče najti pravo mejo vojaških in nevojaskih objektov. Takšno pojasnilo daje danes Berlin.

Angleška poročila

London, 11. sept. t. Reuter. Letalsko ministertvo in notranje ministertvo objavljata danes naslednje uradno obvestilo o nočnem napadu nemških letal na London:

Napadi nemških bombnikov na London so se začeli eno ob 8 zvečer, ko je bilo dano znamenje za alarm. Končali so se ob pol petih zjutraj. Nemška letala so napadala v več zaporednih valovih in so bile bombe vržene brez cilja na razna predmestja Londona kakor tudi na središče mesta. Bombe so povzročile požare na obeh obalah reke Temze, kjer so bila zažgana razna skladišča in poškodovane pristaniške naprave. Nekatere bombe so padle tudi v City v bližino Šent-pavelske katedrale, ki so jo gasilci je s težavo rešili pred plameni. Preiskava je dognala, da so tukaj padale bombe s tekočim gorivom. Pone-

kod je bil zaradi ruševin promet oviran. Ker so bombe poškodovale nekaj železnic v okolici Londona, je bil promet manj pogost in so bili Londončani naprošeni, naj se manj vozijo. Bombe so zadale tudi neko otroško bolnišnico in poškodovale vrhne nadstropje, kjer je bilo 25 otrok. Toda noben otrok ni bil poškodovan. Pač pa so počile plinske napeljave. Na jugovzhodu Londona je zadela trg najtežja bomba, ki je napravila veliko žrelo in je več hiš poškodovanih. V zaklonišču, ki je bilo pod trgov, je prebivalo 1.000 oseb, ki pa niso utrpeli nobene škode. Ena bomba je padla tudi v središču mesta na križišče dveh velikih ulic.

Razen pa London so nemška letala metala bombe tudi na posamezne kraje v južnem Welusu na obalo Bristolkega kanala, kjer je bila na nekem mestu poškodovana skupina stanovanjskih hiš. Druge skupine so poskušale bombardirati vzhodno škotsko obalo.

Nemskim letalom je olajšalo delovanje dejstvo, da je s svetil mesec.

Napadi ponoči

London, 11. sept. AA. Reuter. Pri nočnem bombardiranju Londona je bomba, ki je padla v severovzhodni del mesta, presekala na dvoje neko petnadstropno zgradbo. Ubite so bile štiri ali pet oseb, več pa je ranjenih. Na neki kraj je padla bomba, iz katere se je čez ulico razlil goreč petrolej, vendar so gasilci ogenj hitro zadušili. V osrednjem delu mesta je padla neka bomba na zavetišče, kjer je bilo 2.500 ljudi. Ubite so bile štiri osebe, več pa ranjenih.

Izpraznitev Londona?

Newyork, 11. septembra. AA. DNB: Vojaški urednik lista »Newyork Post« piše, da je mogoče, da se bo prebivalstvo iz Londona izselilo. Četudi je mesto zelo obsežno, se vendar zdi, da je nemško letalstvo v stanju napadati ga več tednov. Ne sme se pa pozabiti, da London ni samo prestolnica, temveč tudi eno največjih industrijskih središč imperija. V primeru, da se Nemcem posreči uničiti londonsko industrijo, bi bila angleška odpornost zelo prizadeta. London v primeru izpraznitve tudi ne bi moral biti več živno središče angleškega imperija. London predstavlja za napade tako velik cilj, da ga je nemogoče obvarovati pred bombardiranjem. Dva tedna takih napadov, kot so sedaj, bi onemogočila normalno življenje in delo v Londonu. Izpraznitev Londona, ki šteje osem milijonov prebivalcev, pa je na drugi strani nevarna, kajti preselitev bi ovirala promet na vseh cestah. Težava bi bila tudi prehraniti in spraviti pod streho v drugih krajih tako veliko število ljudi.

Bombe na kraljevsko palačo

London, 11. sept. b. Danes ob 16.30 se je prižela nad Londonom letalska bitka v bližini buckinghamske palače. V sami buckinghamski palači je eksplodirala tempirana bomba, ki je povzročila 5 m globoko in 7 m široko žrelo. Kralja ni bilo v palači.

London, 11. sept. AA. Reuter. Buckinghamjska kraljevska palača je bila poškodovana z bombo v času, ko je kralj obiskoval vzhodni del Londona in so ga vsi ljudje toplo sprejemali. Bomba je padla v mali bazen kraljevskega dvorca, ki se nahaja na severni strani dvorca. Bomba, ki je padla v ponedeljek, je eksplodirala v torek s strahovitim pokom ter povzročila veliko škodo na oknih na eni strani palače.

Nove bombe

Rim, 11. sept. b. Pri zadnjih napadih proti Angliji so nemški piloti preizkusili nove 500 kg težke bombe, katerih akcijski radius je pol kilometra. Nova 500 kg težka bomba povzroči 17 m globok lijak. Učinek teh bomb je katastrofalen.

Dopisnik agencije Stefani poroča, da so nemške daljnometne baterije obstreljevale tudi čez Kanal angleško obalo okrog Doverja. Nemški topovi so prisili k molku angleško topništvo na nasprotni strani.

Daljnosežni topovi že obstreljujejo London

London, 11. septembra. AA. Reuter: Danes dopoldne se je strela jugovzhodna obala zaradi hudih eksplozij. Ni še ugotovljeno, ali so te eksplozije nastale zaradi bomb, ali zaradi granat, ki so jih izstrelili nemški daljnosežni topovi, razvrščeni na francoski obali. Čuti je bilo tudi druge eksplozije vzdolž obale. Protiletalski topovi so začeli streljati na neko sovražno letalo, ki je letelo v veliki višini.

Zagrebska vremenska napoved. Oblačno, krajnje padavine, hladno.

Zemun. Vremenska napoved za 12. septembra: Hladneje bo. Pretežno oblačno v vsej državi. Tu pa tam dež. Čez dan se bo postopno zvedrilo v zahodnih in severozahodnih krajih.

Pri nerazpoloženju? Pyramidon

Ogl. reg. pod S. B. 1318 od 15. XII. 1938

„Vozim se z avtom brez bencina...“

Predelovanje osebnih avtomobilov na pogon z lesnim plinom

Letos so lastniki tovornih in osebnih avtomobilov ter motociklov imeli vse leto neprijetne težave zaradi tega, ker je bila uporaba bencina za motorna vozila omejena. Uvedba bencinskih kart je sicer omogočila pravičnejšo razdelitev tekočih pogonskih sredstev, vendar pa marsikdo ni mogel dobiti toliko bencina, kolikor bi ga potreboval. Druga neprijetnost pa je bila v tem, da so se cene za bencin močno dvignile in skoraj podvojile. Tako je bil marsikdo prisiljen opustiti vožnjo, ki si jih je svoj čas privoščil za golo zabavo. Posebno hudo pa so bili prizadeti tisti lastniki avtomobilov, ki svoj čas niso gledali na to, koliko bencina porabi avtomobil na 100 km. Znano je, da so močnejši osebni avtomobili, zlasti pa tovorni porabili na 100 km precejšnje količine bencina, včasih celo 25–30 litrov. Za vse te so postale vožnje izredno drage in tudi negospodarske.

Že več let vozijo nekateri tovorni avtomobili s plinom

To so občutili zlasti lastniki tovornih avtomobilov in prevozniki že v prejšnjih letih, ko še ni bilo dragejše in tudi ne pomanjkanja bencina. Prevozniki, ki so se pečali s prevažanjem cenenega blaga, pri katerem se ne da mnogo zaslužiti, za prevoz enostavno niso smeli mnogo računati. Ker to ni šlo skupaj s stroški prevoza, mnogo blaga za prevoz s avtomobilom sploh ni prišlo v poštev. Prav zato pa so nekateri prevozniki in lastniki tovornih avtomobilov, zlasti gradbeni podjetniki, ki prevažajo na svoj račun različna gradiva, kakor kamenje, les in gramoz, dali preurediti svoje tovrne avtomobile na pogon z lesnim plinom. Te preureditve so bile opravljene večinoma pri nas doma in so se prav dobro obnesle. V Ljubljani vozi že več tovornih avtomobilov s pogonom na lesni plin, že pet, šest let, ne da bi ti tovorni avtomobili imeli zaradi tega kakke neizdatke ali defekta v motorjih. Praksa je torej pokazala, da lesni plin ne škoduje bencinskemu motorju, da pa je pogon z njim mnogo cenejši. Seveda je upravljanje avtomobila, ki ima pogon na lesni plin, za spoznanje bolj nerodno, ali če hočete neprijetno, vendar so to take malenkosti, ki zdaleka ne odtehtajo ogromnega dobička, ki ga dosežemo s cenejšim prevozom.

Strokovnjake imamo doma

Strojna delavnica Stanko Premru v Kotnikovi ulici v Ljubljani je v zadnjih letih predelala že več tovornih avtomobilov in tudi avtobus na pogon z lesnim plinom. Tovorni avtomobili so v takem primeru dobili ob kabini za šoferja okrog 2 m dolgo peč, v kateri je bil nameščen generator za plin s potrebnimi čistilnimi napravami. Podobno peč so dobili avtobusi navadno zadaj, kasneje pa je bila že preurejena zadnja plat karoserije tako, da se je peč lahko dobro montirala v zadnjo steno avtobusa. Vsi lastniki tako preurejenih motornih vozil so bili prav zadovoljni s preureditvijo in so se lahko prepričali, da motorji njihovih avtomobilov niso zaradi pogona z lesnim plinom prav nič trpeli kakor sicer, če so bile čistilne naprave za plin v redu. To ni tudi nič čudnega, saj je pogon na lesni plin že stara stvar in tako na primer v Italiji tovarne že izdelujejo plinske generatorje za avtobuse in tovrne avtomobile in celo luksuzne avtomobile. Tudi tam po dosedanjih izkustvih vozila zaradi tega cenejšega pogona ne trpe nič bolj.

Prvi osebni avtomobil

Letos pa se je opogumil tudi lastnik velikega osebnega avtomobila in naročil tistemu Premru, naj mu predela avtomobil na pogon z lesnim plinom. Predelati je bilo treba avtomobil ameriške tvrdke Hudson, čigar motor premore 45–50 k. s. Ker je stroj avtomobila zelo močan, je seveda avtomobil porabil veliko bencina, poleg tega je pa znano, da ameriški motorji itak bencin kar žrejo. Avtomobil je pokuril na 100 km okrog 25 litrov bencina. Kaj to pomeni v današnjih časih, si lahko vsak sam izračuna. Tvrda Premru se je v resnici lotila naloge, ki je bila težka prav za prav le zaradi tega, ker je bilo treba plinski generator in čistilne naprave za plin namestiti na osebni avtomobil, ki za to prav za prav nikjer nima več primerne prostora. Kljub temu pa so našli ugodno ršitev. Avto je imel zadaj veliko mrežo, kamor sicer privežajo kovege. Na to mrežo so montirali kakih 80 cm visoko peč — generator za plin. Ob njem so postavili skoraj prav tako visok železen valj, v katerem so vse čistilne naprave za plin, spodaj pod tem pa ventilator, ki sesa iz generatorja in čistilne naprave že očiščeni plin in ga potiska v motor. Zadnja stran avtomobila je zaradi tega dobila bolj čudno zunanost, vendar to ni taka nesreča. Vsa naprava

se da namreč prav lepo prikriti s pločevinastim pokrovom, ki bi napravil podoben vtis, kakor ga napravljajo avtomobili, ki imajo zadaj velik pokrit prostor za kovege. Generator za plin je z montažo vred in s potrebno preureditvijo avtomobila veljal okrog 8000 din.

Poceni vožnja

Prav je, če si sedaj še ogledamo posledice te preureditve. Poskusne vožnje so pokazale, da pokuri avto, kadar vozi z ogljem, namesto enega litra bencina 1.1 do 1.2 kg oglja. Za 100 km pokuri torej okrog 30 kg oglja. Oglje stane 1.50 din za kg. Za 100 km torej 45 din. Isto vožnjo bi ta avto opravil s približno 25 litri bencina, kar znese okrog 200 din. Nastane le še vprašanje, ali je avto sedaj kaj izgubil zaradi drugega pogonskega sredstva. Izkazalo se je, da avtomobil praktično prav nič ni izgubil hitrosti ne moči, če ima le količjak dober motor. Teoretično pa znaša največja zguba na pogonski sili 10%. Ta bi se morda pokazala pri maksimalni hitrosti, ali pa v prav strmih klančih, kjer bi bilo treba zaradi pogona s plinom menjati prestavo. Ti primeri pa so na naših cestah tako redki, da avtomobilista prav gotovo ne bodo motili.

Tudi preureditev ni draga

V splošnem velja po sedanjih izkušnjah, da se da predelati na plinski pogon vsak osebni avtomobil, ki porabi nekoliko več bencina in ki ni izredno lahek. Plinski generator s čistilnimi napravami tehta namreč po velikosti osebnega avtomobila od 100 do 120 kg. Zato za to predelavo ne pridejo v poštev najlažje avtomobilске krate, ki so prelahke in ki itak porabijo tako malo bencina, da bi se draga montaža generatorja ne izplačala. Vsi srednji potniški avtomobili pa so za predelavo primerni, posebno pa vsi ameriški avtomobili, ki so težki in ki porabijo izredno mnogo bencina. Predelava avtomobila velja po vrsti avtomobila in po željah, ki jih ima naročnik, od 7000 do 10.000 din. Prihranek si pa lahko vsak sam izračuna. Čistilna na-

prava je pri našem domačem izdelku na vodo, ki zadrži vse delce, prah itd., kakor tudi vso nesnago, tako da pride v cilindri od motorja čist plin, v glavnem ogljikov monoksid, ki pri zgozrevanju motorja prav nič ne škoduje. Posebno majhne plinske generatorje je mogoče zgraditi v primeru, če se lastnik odloči, da bo kuril avto z likalitom. V tem primeru je plinski generator lahko za eno tretjino manjši od generatorja z navadnim lesnim ogljem.

Nobenih neprijetnosti

Strah, da dá plinski generator mnogo več dela in zahteva več priprav, ni utemeljen. Sicer je res, da je treba peč z ogljem pred vožnjo zakuriti in, potem čakati 15–20 minut, da se ogenj toliko razširi, da se razvije zadostni plin, potrebnega za pogon. Vendar to ni nujno potrebno. Če se komu hudo mudi, lahko sede v avtomobil potem ko je zakuril peč in se pelje najprej z bencinom, na primer do St. Vida. V St. Vidu je v generatorju že toliko plamena, da šofer lahko zapre pipico za bencin in odpre dovod na lesni plin in vozi od tod dalje z lesnim plinom. To stori lahko med vožnjo, ne da bi se ustavil. Če upoštevamo nadalje še to, da dobimo oglje lahko v vsaki trgovini, potem nam ni treba jemati s seboj za vožnjo več oglja kot kolikor ga gre v peč. Pri dosedanjih velikostih pa zadošča to povprečno za 100 km.

Pomen v narodnem gospodarstvu

Ne glede na gospodarske ugodnosti, ki bi jih imel od take preureditve vsak posameznik, pa ne smemo prezreti važnega dejstva, da moramo mi za bencin izvažati svoje prideleke, medtem ko imamo oglja, hvala Bogu, več kot dovolj. Narodno gospodarstvo bi torej v zunanji trgovini pomenila preureditev avtomobilov na pogon z lesnim plinom velik prihranek, v sedanjih časih pa nam omogoča, da razvijamo motorizacijo še naprej, ne da bi bili pri tem odvisni od tujine. Vsi ti razlogi dovolj prepričljivo govorijo za to, da je preureditev motornih vozil na lesni plin za nas vse nujno potrebna.

Madžarski očividec o ruševinah v Londonu

V nedeljo popoldne sem si smel z dovoljenjem londonskih pristaniških oblasti ogledati škodo, povzročeno v dokih po nemških vžigalnih bombah. V vzhodnih delih londonskega mesta, ki vodijo k dokom v pristanišče, je polno sledov prejšnjih letalskih napadov: tu štrle v zrak ožgani zidovi stanovanjskih hiš, tam so nagrmadene podrtine, ceste so polne stekla od popokanih šip. V ulicah blizu dokov leži gost, dušev dim. Po sobotnem napadu je divjalo tod vse polno požarov. Rdeči žar je sijal vso noč na nebu nad vzhodnimi londonskimi predeli.

Dok na severnem bregu reke Temze je težko obiskati. Avto se komaj giblje med rjavimi ruševinami. Gasilci so zelo delavni in požrtvovalni, pa mnogo jih je. S kilometri dolgimi cevi črpajo vodo iz Temze in jo dovajajo k pogoriščem. Večnadstropno skladišče v doku je popolnoma izžgano. Blizu natočevalnice les kar naprej gori. Dve sedemnadstropni velikanški skladišči v dveh drugih velikih dokih na južnem bregu Temze, natrpani z življenjskimi potrebščinami, sta z vsem, kar je bilo notri, popolnoma uničeni. Tu je bilo glavno skladišče sira, pripeljanega iz prekomorskih dežel. Neposredno ob obrežju leži v razvalinah kakih 50 m dolga zgradba za raztovarjanje. Tu so vse živežne potrebščine uničene.

Pod streho neporušenega skladišča, kjer so postavili opazovalni stolp za stražo in alarm, so velike od bomb povzročene luknje. V velikih lesnih skladiščih na okrog le ostanki lesa. Gasilci jih niso več reševali, ampak so jih pustili zgoreti. Tudi na dveh prevoznih ladjah se lepo vidi povzročena škoda. Od tod se vidijo doki prav v sredino mesta. Daleč proti vzhodu kažejo veliki stebri dima, da so na doku in bližnje stanovanjske hiše vržene bombe povzročile požare.

Pri vožnji na južni breg Temze, vidiš povsod po bližnjih ulicah sledi težkih bomnikov. Enonadstropne hiše so po večini vse v razvalinah. Po ulicah in vrtovih so velike luknje, ki so jih zvrtele bombe v zemljo ali v asfalt. Na mnogih mestih popravljajo delavci poškodovane vodovodne in plinske cevi.

Pri sobotnem bombardiranju je prišlo do velike zračne bitke. Sredi mesta je opazovala večstoglavna množica, kar na ulicah, borbe v zraku, ki jih še nikdar ni videla tako blizu in jasno. Borbe se je udeležilo neverjetno veliko število letal. Tudi to so opazili, kako so se s padali spuščali piloti iz sestreljenih letal.

Proti večeru so zopet zatulile sirene. Nad ministrstvom za informacije se slišijo eksplozije bomb in grmenje topov. Nebo je zopet rdeče od strašnih požarov.

London — elektrarna za vso južno Anglijo.

London

Že nekaj dni sejejo nemški bombniki grozno razdejanje nad Londonom. Ogledimo si malo London, glavno mesto ne le Anglije, ampak vsega angleškega svetovnega cesarstva. Po razsežnosti je London največje mesto na svetu in eno največjih središč svetovne trgovine in svetovnega gospodarstva. Za vse to se mora v veliki meri zahvaliti ugodni naravni legi. Leži ob reki Temzi. Čeprav je 60 km oddaljen od morja, je vendar pravo morsko pristanišče. Velike morske ladje lahko plavajo od ustja Temze 100 km globoko v notranjost mesta do London-Bridga, kjer prehaja pomorska plovba v rečno plovbo.

Tudi krajevna lega Londona je srečno izbrana. Mesto leži sredi rodovitne pokrajine in ima najugodnejše vodne in suhozemske zveze z vinorodnimi kraji ter z bogatimi notranjimi predeli, za katere je London pravo okno v svet.

London je danes nepregledna množica hiš. Meje ima samo City, zgodovinsko jedro mesta in trgovsko središče, kjer so same banke, uradi za pomorski promet, velike zavarovalnice itd. Drugod pa ne veš, kjer se mesto začne in kje se konča. Središče Cityja je trg z borzo in Narodno banko. Ulice imajo še po večini stara cerkevna in zgodovinska imena. Temne, nabite trgovske hiše in beli stolpi nešteti cerkva sestavljajo sliko te mestne četrti. Največja in najbogatejša je katedrala sv. Pavla. Na jugovzhodnem robu Cityja je Tower. Jugozahodno okrog St. James parka leži tisti del Londona, ki je središče vsega angleškega svetovnega imperija: Buckingham-palača, kraljeva rezidenca, Nelsonovi stebri, vladne palače z vojnimi, mornariškimi in kolonialnim ministrstvom, svetovno znani Foreign Office (zunanje ministrstvo) ter palači ministrskega predsednika in finančnega ministra. V bližini je

† Dr. A. Wankmüller

Maribor, 11. septembra.

V večeršnjih večernih urah se je po Mariboru z bliskovito naglo razširila novica, da je prenehalo biti plemenito srce mestnega fizika dr. Alfonza Wankmüllerja.

Pokojnik se je rodil kot sin nadučitelja v Rodnem vrhu pri Ptuj, od koder je po dovršeni ljudski šoli odšel v St. Pavel na Koroškem, kjer je študiral gimnazijo, nakar se je posvetil študiju medicine v Gradcu. Študije je po zaključku vojne nadaljeval v Zagrebu in nato v Inmostu, kjer je bil tudi 27. junija leta 1924 promoviran za doktorja vsega zdravilstva. Služboval je nato v mariborski in celjski bolnišnici, dokler ni bil leta 1925 imenovan za drugega mestnega fizika mariborskega mesta.

Dr. Wankmüller je bil mož, ki je bil v Mariboru poznan in priljubljen kakor malokateri. Tako ljubezen pa je gospod doktor tudi zaslužil, saj je povsod, kamor ga je življenje postavilo, bil vzgled kremenitega in vzglednega moža, ki je skozi življenje stopal odločno po poti, ki mu jo je narekovala s krščanskim duhom prepojena vest in blago srce.

V družini je bil vzgleden družinski oče. Pred 14 leti se je v Inmostu poročil z go. Frido roj. Köhler, ki jo je spoznal v svojih mladih akademskih letih. V srečnem zakonu so se mu rodili štirje otroci, ki so sedaj izgubili nad vse dobrega očeta. Kdor je pokojnega doktorja poznal, ve, kako vroča ljubezen ga je vezala na družino. Ta tudi sluti, kako težki so mu morali biti zadnji trenutki njegovega življenja, če mu je bilo dano, da se je po udarcu kapi še mogel spomniti svoje drage družine, ki mu je vedno bila največje veselje in največja skrbi.

Plemenit značaj mu je tudi narekoval, da je v svojem pokle dal ne le kar je moral, ampak kar je mogel. Dr. Wankmüller je bil kakor rojen za mestnega in šolskega zdravnika in za zdravnika Okrožnega urada za zavarovanje delavcev. V tem svojstvu je kot zdravnik videl in poznal vse bedo mariborskih revežev od najmlajših do najstarejših, do katerih je zaradi svoje socialno kulturne narave znal najti pravi človeški odnos. Ni jim bil le uradni zdravnik, marveč socialno čuteč tolažnik in svetovalec in Bog ve kolikokrat tudi dobrotnik, ki jim je pomagal v njihovih gnilobnih tegobah. Zato pa je bil tudi med največjimi sloji mariborskega mesta priljubljen. Mirno smemo reči, da med mariborskimi revnimi sloji za nobenega mariborskega inteligenta ni bilo toliko hvaležnih src kakor za dr. Wankmüllerja.

Dr. Wankmüller je bil mož, ki mu je krščansko pojmovanje o dolžnostih slovenskega inteligenta narekovalo, da je pomagal povsod, kjer je spoznal, da je delo potrebno. Zato ga že v mladih letih vidimo v narodnem delu. Ko je domovina potrebovala največ mladih sil za obrambo, je vstopil v vrste Maistrovih borcev in tamkaj izvršil svojo narodno dolžnost. Dobro se je zavedal dolžnosti, ki jih kot slovenski inteligent ima do mladine. Zato smo ga tudi videli v naših mladinskih organizacijah. Bil je med ustanovitelji SK Maratona, katerega prvi predsednik in častni predsednik je bil. Z velikim veseljem je tudi mnogokrat prišel med člane mariborskih fantovskih odsekov in se udeleževal njihovega društvenega življenja. Zdravniški poklic ga je tudi privedel v mariborsko gasilsko četo, kjer je bil dalj časa šef-zdravnik njenega reševalnega oddelka; z veseljem pa je pomagal tudi mnogim drugim društvom, ki so ga štela med svoje člane in odbornike.

Dr. Wankmüller je bil vesele narave, plemenitene s čistim značajem. Zato pa je med Mariborčani imel tudi mnogo prijateljev ne samo v vrstah inteligence, ampak tudi med obrtniki in drugimi stanov, kar zopet priča, kako daleč je segel iz svojega kroga in področja med mariborsko javnost, v kateri je s smrtjo dr. Wankmüllerja nastala vrzel, ki jo bo težko izpolniti.

Truplo gospoda mestnega fizika sedaj počiva v mrtvašnici na pokopališču na Pobrežju, od koder bo danes, v četrtek, popoldne ob petih pogreb na frančiškansko pokopališče.

Naj mu bo Bog dober plačnik za vsa njegova dobra dela! Užalosteni družini in sorodnikom naše iskreno sožalje!

tudi Scotland Yard, londonska policija, na drugi strani pa se dvigajo v nebo stolpi Westminster. Ob Westminsteru je Westminsterka dvorana, najstarejši parlament na svetu, za njim pa velikanška zgradba novega parlamenta. V stolpu novega parlamenta visi trinajst in pol tone težak zvon »Big-Ben«. V tem delu je tudi katoliška Westminsterka katedrala.

V drugem mestnem predelu, Fleetstreet imenovanem, je središče londonskih časopisov. Saville Nol je središče elegantnih krojačev, v Mayfairu so aristokrati doma, v Kensingtonu pa bogato meščanstvo. Chelsea je umetniška četrt. Prava mednarodna četrt je Soho, kjer je polno tujcev, kot Francozov, Italijanov, Španjolec, pa tudi Grkov, Armencev, Kitajcev in črncev. Na vzhodnem in jugovzhodnem delu Londona se širijo v nedogled velike delavske četrti, prepletene s kilometre dolgimi ulicami.

Ulice služijo resnično prometu z ne preveč šumnim, toda stalnim in železnim ritmom. Tu ni prostora za sprehanje. Zato so ustvarili sredi morja hiš številne parke; znan je zlasti Hyde-park in zoološki vrt.

Leta 1931. so našli v velikem Londonu 8.203.350 prebivalcev. Velik pomen Londona za vse angleško gospodarstvo je razviden iz sledečih števil: okrog 20% vseh delovnih sil na Angleškem je zaposlenih v Londonu. Več kot polovica vseh mesnih zalog za celo državo je spravljena tu. Tretjina angleškega uvoza in izvoza gre skozi londonsko pristanišče. V londonskem gospodarskem področju je dobra četrtina vse angleške proizvodnje strojev. Tu je središče letalske in oborožitvene industrije, kot lažjih topov, min, razstreliva, ročne orožja, plinskih mask, motorjev itd. Posebne važnosti so tudi bencinski tanki. Dobra četrtina jih je v londonski pokrajini. London je največje angleško prometno središče. Prometne močnje v Londonu morajo imeti odmev po vsej državi.

Vsak ne more v zdravilišče

ali vsak mora paziti na zdravje in doma piti vsaj mesec dni našo prirodno mineralno vodo, ki je obenem tudi zdravila za

mnoge bolezni srca, ledvic, želodca, jeter, žolča, razne katarne in čiščenje krvi ter normalizira delovanje notranjih žlez in živcev

ono z rdečimi srci!

Parlament v Londonu.

Vsemogočni gospodar Japonske

Njegovo Veličanstvo Hirohito, »sin sonca«, cesar japonski, je v svetovni javnosti najmanj poznan med vsemi vladarji; njegova vedno zagotovljena je Evropejcu kakor tuja, po osebi svojega gospodarja pa je še nerazumljivejša in skrivnostnejša kot je že itak po svojih navadah in nazorih. Zlasti dve stvari sta temu vzrok: velika cesarjeva odmaknjenost od vsakdanjega življenja in božanski ugled, ki ga po japonskem izročilu in varstvu uživa.

Štiridesetleten, majhen in vitez vladar — le poldrug meter visok — živi pravo puščavniško življenje. V glavnem mestu Tokiju, Newyorku Daljnega vzhoda, leži sredi šumnega, vrvečnega mestnega središča otok molka in skrivnosti: cesarska palača. Obdaja jo voda, veliki vrtovi, igrišče za golf. Pred vrati cesarskega dvora se potniki globoko priklanjajo, vozniki tramvajev in soferji se za minuto ustavijo. V tej palači živi Hirohito tiho, v pajčolan molka zaviti. Le poleti jo zapusti, ali kadar gre na vojaške parade. Evropsko pripravljeno kosilo zauživa sam ali v družbi cesarice. Vstaja vsako jutro ob šestih, se sam oblači, se pojavi v evropski obleki pri zajtrku, čita časopise, posluša radio, se posvetuje s svojim ministrskim predsednikom, načelnikom generalnega štaba in s predsednikom tajnega sveta, pol ure dnevno igra golf, večere prebije sam pri svoji najljubši zaposlitvi, bioloških študijah. Le pri največjih dvornih svečanostih se za minuto prikaže med gosti, da sprejme njihove pozdrave, in zopet premine.

Bog, svečenik, cesar

Drugi vzrok, zaradi katerega se nabira okrog njega pajčolan skrivnosti, je božanski ugled in čestje, ki ga uživa kot cesar in kot »Tennoc«, najvišji svečenik v deželi. Dedič 2500 let stare dinastije, katere praoče je sin sonca, torej »božji sin«, je cesar za vsakega Japoneca, tudi za v Evropi vzgojenega razumnika, bog, ki je kot tak vsemogočen, vseveden in nezmisljiv. Japonski kazenski zakonik je edini pravni red na svetu, v katerem sta zločina bogokletja in žalitve veličanstva istovetna.

Japonec govori čim manj o svojem cesarju, vzvišenem nad vsako kritiko, ki ima neko skrivnostno moč nad svojimi podaniki danes prav tako kot njegovi predniki pred 2500 leti. Če mikado, kot se je v zadnjih letih večkrat zgodilo, izgovori besedo nezaupanja v kako politično stranko ali skupino častnikov ali kako tajno društvo, potem gredo grajani samo po sebi umevno takoj v prostovoljno smrt, izvrše harakiri. S cesarjem nezaupanjem je njihovo življenje izgubilo vsakršen pomen...

Ena cesarjeva beseda bi zadoščala, da bi n. pr. Japonci takoj šli na bojni pohod na Kitajsko, da bi z mornarico napadli ameriško obalo, ali da

bi opustili obisk Kitajske. Zgodovina Meija in Mišuita, obeh velikih cesarjev prejšnjega stletja, pozna take primere: ta cesarja nista zapovedala samo gradnjo železnice in velikih parnikov, ampak sta zahtevala, naj Japonci nosijo evropsko obleko, naj pošiljajo svoje sinove v evropska vsučilišča, celo to sta zahtevala, naj jedo meso, kar je bilo do takrat strogo prepovedano in kaznivo. Cesar je hotel in podložniki so ubogali...

Mikado, cesar, svečenik in bog je skrivnosten, človeško oko ga ne sme gledati, človeški roki je prepovedano, dotakniti se ga. Služabniki, ki so desletja stregli pri cesarjevi mizi, pripovedujejo, da ne vedo, kakšen je, ker v njegovi navzočnosti takoj pobesijo oči. Če se je cesar bolan in mora priti telesni zdravnik k njemu, mora gledati nove avilene nogavice, kadar preizkuša, kako mu bije žila. Te nogavice takoj sežgo, da se jih ne bi dotaknil cesar potem, ko jih je gledalo neobgljeno človeško bitje.

»Zidovi molka« tudi okrog prestolonaslednika

Hirohito ima tri hčerke; zgodaj zjutraj ga smeje enkrat na dan pozdraviti s poklonom, poljubov in stiskanja rok na dvoru ne pozna. Ima tudi sina, sedem let starega prestolonaslednika Akihito. Za poznejše važne naloge ga vzgajajo na poseben način. Živi popolnoma sam. Ne hodi v šolo, ampak pride šola k njemu. Ko je bil tri leta star, so ga ločili od staršev in od takrat živi v posebnem paviljonu na dvoru pod stalnim nadzorstvom 4 učiteljev, 2 vzgojiteljic, 3 zdravnikov in 60 policajev. Ne oče ne mati ne prihajata v to hišo. Od šestega rojstnega dneva so to vzgojo malo omilili: zvečer lahko pride k njemu osem mladeničev njegove starosti, princem in sinov velikih dostojanstvenikov, ki se smejo z njim za kratek čas poigrati. Enkrat so ga na očetovo željo peljali v zoološki vrt. Mali princ se je zelo začudil, ko je videl prvkrat živa bitja, ki se niso poklonila pred njim. Letos pa že nekaj mesecev hodi v šolo... Zanj so postavili posebno popolno šolo s telovadnico in knjižnico blizu kraljeve palače. Tam ga poučuje skupno z osmimi tovariši, tako da preživi vsaj nekaj časa v družbi z enako starimi fanti. Očeta in matere pa še vendar ni smel videti...

Tako se mora mali puščavnik na prestolu pripravljati za poklice. Evropejec se ne bi mogel privaditi na tako življenje. Začudeno maja z glavo, če dobi vpogled v življenje.

Toda ta samotar je neomejeni, božansko vsemogočni gospodar 110 milijonov ljudi in njegov sinček mu bo sledil z isto močjo in ugledom. Za Japonec je bog na zemlji, čigar beseda lahko svet v prah spremeni; za nas nepoznani mož, še njegovo sliko težko vidiš, zagonetna, nerazumljiva, večna Sfinga ob krmilu svetovne zgodovine.

DRŽAVNA RAZREDNA LOTERIJA

Ker je loterijski načrt preteklega 40. kola s svojimi zanimivimi spremembami naletel na veliko odobravanje pri kupcih srečk, tako da so bile vse srečke, ki so jih vzeli pooblašteni prodajalci in njihovi podprodajalci, skoraj vse razprodane, je Državna razredna loterija isti načrt pridržala v veljavi tudi za prihodnje 41. kolo srečk.

Srečke I. razreda 41. kola so izgotovljene in bodo prišle v prodajo 12. septembra t. l. v 100.000 celih srečk, ki bodo žrebane takole:

I. razred: 11. oktobra 1940

II. razred: 12. novembra 1940

III. razred: 13. decembra 1940

IV. razred: 13. januarja 1941

V. razred: od 8. febr. do vključno 6. marca 1941

Cena srečk za vsak razred je naslednja: cela din 200—, polovična din 100— in četrtinka din 50—.

Skupna vrednost dobitkov v 41. kolu znaša

din 65,000.000—

V vseh petih razredih je 7 premij, in sicer: 1 za 2,000.000; 1 za 1,000.000; 3 po 500.000 in 2 po 300.000 din.

Poleg teh premij so še naslednji večji dobitki: 7 po 200.000; 16 po 100.000; 17 po 80.000; 17 po 60.000; 19 po 50.000; 17 po 40.000 kakor tudi veliko število drugih večjih dobitkov.

Z možnim združenjem premij in dobitkov se v najsrečnejšem primeru v V. razredu na eno srečko lahko dobi

din 3,200.000—

Za izplačilo dobitkov jamči država Kraljevine Jugoslavije.

Srečke se dobijo pri pooblaščenih prodajalcih in njihovih podprodajalcih, ki so domala v vseh večjih mestih.

Natančnejša navodila z loterijskim načrtom in splošnimi pravili dobite na zahtevo brezplačno pri vseh pooblaščenih prodajalcih srečk.

Italijanski načrti z Albanijo

Pariški »Der Neue Tag« z dne 2. septembra prinaša članek pod tem naslovom, iz katerega povzemamo sledeče misli.

Svoječasna zasedba Albanije od strani Italije je bila od nasprotne strani gledana kot izključno vojaška poteza. Takrat in še pozneje so videli v njej začetek velike politične, diplomatske in če se ne bi dalo izogniti tudi vojaške ofenzive proti balkanskim državam. Zadnji cilj tega koraka bi bilo popolno zavzetje Balkana. Po poldrugem letu italijanskega ustvarjanja v Albaniji so lahko razni vsevedeži spoznali, da ima Italija popolnoma druge cilje z Albanijo, kakor jih prikazuje sovrážna propaganda.

Ravno pred kratkim so bile razblinjene vse domneve o italijanskem »skoku preko Adrije« z italijanske in albanske strani, ko so sprožili javno debato o uresničitvi neposredne železniške zve-

ze med Italijo in Bosporjem. Kot je znano, Italija nima nobene ugodne suhozemne poti na jugovzhodni del Balkanskega polotoka do anatolske proge in preko njenega, pred kratkim dovršenega podaljšanja — Bagdadske železnice do Perzijskega zaliva — Prednjim Vzhodom. Železniška pot iz Milana n. pr. vodi sedaj preko Benetk in Trsta, od tod pa po Jugoslaviji skozi Ljubljano, Zagreb po oni veliki poti, ki vozi naravnost skozi Jugoslavijo v Bolgarijo v Carigrad in Bospor.

Tudi po morju nima Italija ugodne poti do teh važnih vrat med Vzhodom in Zahodom. Načrt nove »transbalkanske proge« naj bi skrajšal suhozemne in morske ovinke na poti iz Rima proti Carigradu. Po novih načrtih bi bila nova železniška zveza nadaljevanje proge Rim—Brindisi, preko morja pa bi šla proga od albanskega pristanišča Valone. Tu je razdalja med Italijo in Albanijo najmanjša

(110 km). Od Valone bi zgradili novo progo preko Albanije do Florine v Grčiji. Ta proga bi merila 160 km. Za zvezo Florine z glavno progo proti Solunu je potrebna zopet 100 km dolga železnica, tako da bi v celem zadostovalo 260 km nove proge za direktno železniško zvezo med Rimom in Bosporjem.

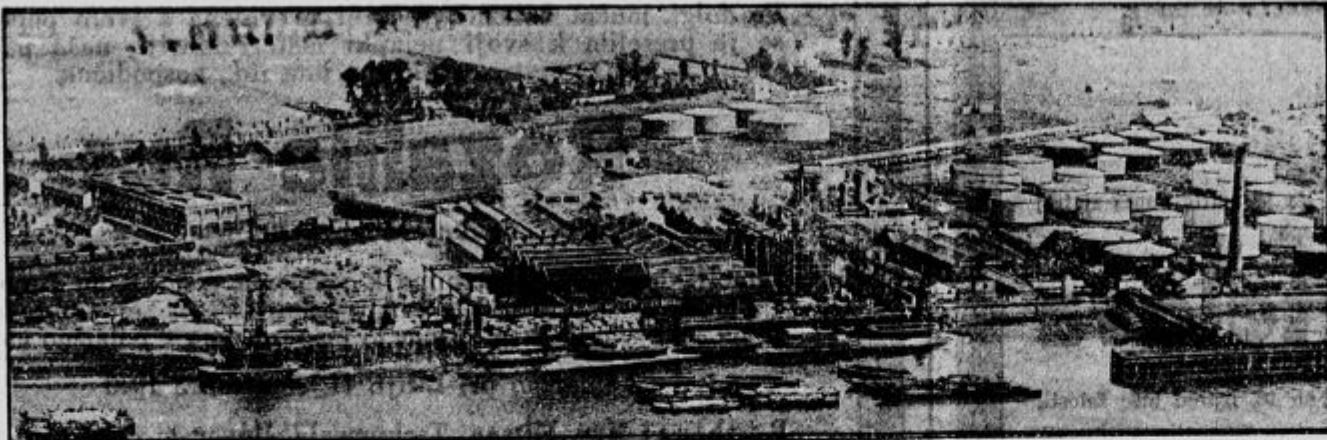
Ze pri površnem pregledu tega načrta se da spoznati velik pomen Albanije v okviru teh italijanskih prometnih načrtov. Albanijo bo mogoče

vključiti v opisan načrt le, ko bo Albanija sama imela lastno železniško omrežje. Doslej Albanija železniških poti nima. Italijanska uprava že dalj časa po novem redu v deželi pripravlja načrte za progo, ki bi vodila od Drača ob albanski obali do Valone. Izbruh vojne je prekinil izpolnitev teh načrtov, pozabljeni pa niso. Nove napovedi nam to potrjujejo. Največ koristi bo imela od tega Valona, ki bo verjetno postala eno najvažnejših trgovskih središč na Balkanu. Ze v zadnjih letih je pomen tega pristanišča izredno poskočil. Valona je zadnja postaja na poti od nahajališč surovega olja. Zaradi tesnega gospodarskega sodelovanja med Italijo in Albanijo je bila Italija že pred sedanjim stanjem v največji meri udeležena pri iskanju zemeljskih zakladov na tem prostoru. Od leta 1925, ko so bila vrtnja najuspešnejša, je pridobivanje surovega olja stalno naraščalo.

Ni mnogo bolje kot z železniškim omrežjem ni z modernim albanskim cestnim omrežjem. Italija je sedaj začela z gradnjo novih cest in mostov. Rimski uradni list je baš te dni objavil, da je za izredna javna dela v Albaniji določenih 580 milijonov lir. Taki so torej po omenjenem članku italijanski načrti z Albanijo.

Prešite odeje od vate in puha

dajte obnoviti čez polje. V polnem času napravim takoj la po znižanih cenah. — Sever, Martijn trg 2

Angleško letališče Gravasend ob Temzi. Nemci poročajo, da so ga njihova letala razrušila.

Alphonse Daudet

38

Jakec

Prevedel Fišer Franc

Končno zagleda nad sabo zvonic, ki se dviga nad kupom streh in zelenja. Naprej, še zadnji napor! Do tja mora priti. Toda moči mu pojemajo.

Oslabljen je, dvignil se je in spet padel, — skozi trepetajoče veke je zagledal tik pred sabo majhno, s trto in modro-vijoličastimi rožami obrašeno hišico, — rožni grmi so se dvigali in jo pokrivali prav do strehe golobnjaka in stolpčja iz novih rdečih opek. Nad vrati, v plahutajoči senci razcvetelga španskega bezga je bilo z zlatimi črkami napisano: Parva domus, magna quies.

Oh! Kako lepa in tiha je ta hišica, kopa-joča se v rumenkasti svetlobi! Vse je še zaprto; vendar pa ne spi, kajti svez in vesel ženski glas zapoje:

Čevljičke imam rdeče,
draga moja, srček moj!

Joj, ta glas! Pa pesem!... Jakec misli, da sanja. Dve oknici zaloputena na zidu in prikaže se ženska v belem jutranjem oblačilu, z v klobučič zvitimi lasmi in krmežljavim, prebujajočim se pogledom.

Čevljičke imam rdeče,
Ljubica, Bog s teboj!

Mamica!... Mamica!... Kliče Jakec s slabotnim glasom. Ženska preneha in obstane, išče za trenutek, kajti vzhajajoče sonce jo slepi, nato nenadoma zapazi to blede, blatno, raztrgano in pojemajočo bitje.

Silno zakriči: »Jakec!...«

V trenutku je pri njem in stiska na vroče materino srce napol mrtvega, od strahu, groze in strašne noči otrplega otroka.

VIII.

Parva domus, magna quies.

»Ne, ne, moj Jakec, otrok moj, ne boš se več vrnil v to proketo gimnazijo... Tepsti mojega otroka, mojega otroka so se drznili tepsti... Čisto prav je, da si ušel. Ta podli mulat je položil roko na tebe. Pozabil je, da bi z ozirom na svoje poreklo, ne glede na barvo kože imel ti pravico, da ga tepeš. Treba bi mu bilo reči: »Mama je imela mulata za služabnika.« No, nikar me tako žalostno ne glej. Pravim ti, da se ne vrneš več! Sploh, hočem, da ostaneš vedno pri meni. Uredila ti bom ljubko majhno sobico. Videl boš, kako lepo je na deželi. Zivali imamo: piške, zajce, kozo in osla. Ta hiša je prava Noctova barka. No, zdaj sem se spomnila, da svojim piškam še nisem dala jesti... Tvoj prihod me je tako zmešal... Joj, ko sem te zagledala tam doli na cesti v takem stanju... Takol Zaspi, odpoj še še nekoliko! Za kosilo te zbudi. Toda prej pojij še nekoliko mrzle juhe. Saj veš, kaj je dejal gospod Rivals: samo spanje in jed te bosta popravila... Je dobra, kaj ne? Mati Archambauld jo je skuhala. Revček moj! Če pomislim na to, da sem spala, ko si ti sam hodil po cestah! Strašno... Ali čuješ, ko me putke kličejo? Že grem... Lepo zaspi! Odšla je po prstih, živahna in srečna. Še vedno je bila sarmantna, čeprav malo zagorela od svežega zraka in preveč po kmečko je bila oblečena; na sebi je imela polno črnega žameta na sivem platnu in velik italijanski slannik, ki ga je krasilo viseče cvetje. Otročja je bila kot še nikoli; igrala se je na deželi.

Jakec ni mogel spati. Nekaj ur počitka po svojem prihodu, kopanje, juha matere Archam-

bauld in predvsem pa čudovita prožnost mladosti in gibčna odporna sila so doprinesle, da je obnemoglost ponehala. Glečal je okrog sebe in užival udobnost tihega prostora.

To ni bilo več tisto oblazinjeno, mehko in zadušljivo razkošje bulvarja Haussmann. Soba, v kateri se je nahajal, je bile velika, okrašena s svetlimi perzijskimi zavesami in preprogami. Pohištvo je bilo v slogu Ludovika XVI., belo sivo in prav nič pozlačeno. Zunaj je mirovalo podeželje, veje so tolkle po šipah, ne strehi so grulili globi in z dvorišča se je slislal »pit, pit« njegove matere, pomešan z ravnim čivkanjem, kokotanjem, kakršno se sliši okrog prgišča ovsa.

Jakec je užival v tem lahnem, domačem trušcu, osamljenem v obkrožajoči ga tišini. Spočit je bil in srečen. Samo ena stvar ga je vznemirjala: pred njim ob vznožju postelje je visela d'Argentonova slika; bil je v domišljaji, gospodovski pozi, roke je držal na napol odprti knjigi, gledal je strogo in blede.

Otrok je premišljeval: »Kje je? Kje stane? Kako to, da ga nisem videl?« Pogled s slike, ki ga je zasledoval kot bi ga hotel nekaj vprašati ali mu očitati, mu je presedel, zato je vstal in odšel k materi.

Ta je imela opravka s svojimi živalmi. Krmila jih je nerodno elegantno, z rokavicami do komolcev, mezinice je držala kvisku in obleko je ob strani držala dvignjeno, da se je videlo rožasto spodnje krilo in čevljički z visokimi petami. Mati Archambauld se je smejala njeni nerodnosti; tudi ona je bila zaposlena pri zajčjih uticah. Ta mati Archambauld je bila žena nekega gozdnega čuvaja in je hodila gospodinjiti in kuhati na Jelšovje, tako se je namreč imenovala hiša, kjer je stanovala Jakčeva mati, in sicer zaradi nekaj majhnih jelš, ki so stale na robu vrta.

»Jezus, kako je ljubeč vaš fantek!... je

navdušeno vzkliknila kmetica, ko se je Jakec prikazal na dvorišču.

»Kajne, mati Archambauld? Saj sem vam rekla.«

»Toda za vraga! Bolj so podobni mamici, kot papanu, kar je res. Je res... Dober dan, dragi! Ali naj vas objamem?«

Crnooka divjakinja je podrignila po otrokovem licu svojo staro kožo, ki je dišala po zajcih in zelju. Ob besedi »papa« je Jakec dvignil glavo.

»No, dobro, ker ne moreš spati, pa si ogledaj hišo...« je dejala mati, ki se je silno hitro naveličala kakršnegakoli dela.

Spustila je rob obleke in odšla otroku razkazovat ta nenavaden dom, postavljen za strehljaj daleč iz vasi in predstavljač uresničenje sanj vseh pesnikov po udobnosti in samoti; le da si te sanje uresničiš potem po večini kakih trgovci.

Glavno »stanovanjsko poslopje« je tvoril star lovski paviljon, ki je nekoč pripadal enemu izmed velikih gradov Ludovika XV., kakršnih je mnogo v tej okolici; toda ko so se posamezna posestva razdelila in osamosvojila, je tudi ta vrzel raz sebe gosposke okove. Iz starih kamnov se je dvigal nov stolpič z golobnjakom in vetrnico, tako da je hiša bila videti kot kakšna prezidana graščina. Obiskala sta tudi konjušnico, lope in sadovnjak, ogromen sadovnjak, ki se je odpiral proti gozdu ue Senart. Nazadnje sta šla na stolp Vijugasto stopnišče, ki so ga razsvetljevale z barvastim steklom okrašene lince, je vodilo do velikega okroglega prostora s štirimi gotskimi okni in z okroglim divanom iz alžirskega sukna. Nekaj umetniških redkosti je bilo tu zbranih: stare hrastove skrinje, beneško ogledalo, stare tapete in visoka stolica iz izrezljanega lesa iz časa Henrika II. je bila postavljena kot stol pred ogromno delovno mizo, obloženo s papirjem.

MALI OGLASI

V malih oglasih velja vsaka beseda 1 din; ženitovanjski oglasi 2 din. Debele tiskane naslovne besede se računajo dvojno. Najmanjši znesek za mali oglas 15 din. — Mali oglasi se plačujejo takoj pri naročilu. — Pri oglasih reklamnega značaja se računa enokolonska, 3 mm visoka petlinna vrstica po 3 din. — Za pismene odgovore glede malih oglasov treba priložiti znakno.

Prodamo

50 različnih modelov dvokoles
SI LARRO REZOVITNO OGLEDATE
DZI
IGN.VOK
LJUBLJANA, TAVČARJEVA 7

Posestva

Šeststanovanjska hiša
z vrtom naprodaj. Medica Matej, Pušnikova 7, Studenci, Maribor. (p)

Tri parcele

v bližini Celovske ceste, takoj prodam. Miskec — Jernejeva 22, Ljubljana 7.

Kdo prodaja hišo z gostilno
z ali brez inventarja na deželi, najraje na Goranjskem ali pa Notranjskem. Prevzamem tudi prevzitarje. Plačam z gotovino. Ponudbe upravi »Slovenca« pod »Kupec z Vrhnike« št. 13629. (p)

Stanovanja

Dvosobno stanovanje
takoj oddam. Izanska 46, Jos. Dolinšek. (c)

Vnajem

ISČEJO:
Prostor za avtodelavnico isčem. Ponudbe v upravo »Slovenca« pod »Takoj« št. 13692.

ODDAJO:

Pekarno
oddam v najem v št. Vi-du 69 nad Ljubljano. (n)

Pisarniški prostori
obstoječi iz dveh sob in pritliklin — poleg sodišča oddam v najem s 1. okt. 1940. — Naslov v upravi »Slovenca« pod št. 13694.

SOBE

Prazno sobo
svetlo, parketirano, s centralno kurjavo, oddam boljše osebi za takoj ali prvega. Naslov v upravi »Slovenca« pod št. 13649.

Dijaki

Dijaki
naročite svoj list »Naša Zvezda«!

Auto-motor

Tovorni avto in »DKW«
avto v dobrem stanju, za zelo nizko ceno naprodaj. Cizerl, Beethovnova ul. št. 14, II. nadstropje. (f)

Razno

Foto-amaterjem
razvija, kopira in povečava
Foto-atelje Mancini
Ljubljana VI.

Objave

Izjava!
Podpisana preključem in obžalujem vse zlobne in neresnične besede, s katerimi sem kritizirala red na drž. meščanski soli in poslovanje upravnega odbora drž. meščanske sole v Novem mestu. Vodstvu sole in upravnemu odboru se zahvaljujem, da nista vložila proti meni tožbe. — V Novem mestu, dne 10. septembra 1940. — Melanšek Rozalija.

Službe iščejo

Manufakturst
pošten, želi namestitve takoj. Ponudbe v upravo »Slovenca« pod »Zmožen s prakso« št. 13661. (a)

Dve gospodični
iščeta službo - za vsako delo. - Naslov v upravi »Slovenca« pod št. 1066.

Vajenci

17 letni fant
se želi izučiti ključavničarske ali mehaniške obrti. Naslov v upravi »Sl.« pod št. 13470.

Učenec

želi premeniti oziroma nadaljevati učno dobo v dobro vpeljanj trgovini z mešanim blagom na deželi. Ponudbe podružnici »Slovenca« v Celju pod »Marljiv in pošten« št. 13676. (v)

Službodobe

Frizersko
vajenko-praktikantko takoj sprejem. Naslov v upravi »Slovenca« pod št. 13670. (v)

Kleparskega pomočnika
dobrega, že izvežbanega, takoj sprejme za daljši čas Kajtna Martin, splošno kleparstvo in vodo-instalater, Litija. (b)

Kuharico
starejšo, za župnišče — isčem. Nastop s 1. okt. Ponudbe upravi »Slovenca« pod »Gorenjsko« št. 13640. (b)

Kuharico
starejšo, samostojno, z večletnimi spričevaji — sprejem s 1. oktobrom v večjo trgovsko hišo na deželi. Navedi dosedanje službe. Plača po dogovoru. Ponudbe na upravo »Slovenca« pod »Dobra moč« št. 13652. (b)

INDUSTRIJSKO PODJETJE

išče dobrega vrtnarja za zelenjavo, cvetje in sadno drevje. Ponudbe z zahtevami je poslati na »Publicitas«, poštni predal 60 pod št. 18311.

Zahvala

Za vse dokaze iskrenega sočutja ob smrti naše ljubljene sestre, svakinje in tete, gospe

Amalije Gorn
roj. Punčuh

učiteljice v pok.

se najtopleje zahvaljujemo.

Dolenji Logatec, dne 9. septembra 1940.

Rodbine: Punčuh, Winkler

Pogrebni zavod Gajšek Ivan, Ljubljana

Brez posebnega obvestila

Vsem prijateljem in znancem javljam žalostno vest, da je umrla danes zjutraj na svojem vinogradnem posestvu v Krčevini pri Ptuju gospa

Alojzija dr. Jurtelova

Pogreb bo v Ptuj v petek, dne 13. septembra 1940 ob 16, izpred hiše žalosti, Kremteljeva ulica 2 na mestno pokopališče.

V Ptuj, dne 11. septembra 1940.

Kuratorij

Vsemogočni Bog je danes po težkem trpljenju in po večkratnih sv. tolažilih za umirajoče, v njeni častiljivi starosti 79 let, poklical k Sebi v večnost našo nadvse drago, nepozabno soprogo, zlato mamo, staro mamo, sestro, svakinjo, teto, taško, gospo

Kinc Marijo - Adamovo

posestnico in gostilničarko v št. Juriju ob juž. žel.

Blago pokojnice bomo spremili v petek, dne 13. septembra ob pol 5 popoldne, iz hiše žalosti v Celju, Kralja Petra cesta 31-II., na mestno pokopališče v Celju in jo položili tam v rodbinsko grobnico k večnemu počitku. Sv. maša za dušnico bo v soboto ob 8 zj. v farni cerkvi v št. Juriju ob juž. žel. Celje, št. Jurij ob juž. žel., dne 10. septembra 1940.

Zalujoči soproj Kinc Adam in neotolažljiva hčerka-edinka Marija Rus roj. Kinc; dr. D. Rus, drž. tožilec, zet in Peter Rus, vnuk ter ostalo sorodstvo.

Po dolgi, mučni bolezni, večkrat prevedena s sveto popotnico, se je preselila k svoji nebeški materi Mariji, naša nad vse draga sestra, svakinja, teta itd., gospodična

Rozalija Rus

upokojena upraviteljica

Zemelske ostanke spremimo k večnemu počitku na župno pokopališče v Šmartnem pri Litiji v četrtek, 12. septembra ob 16. Vsem znancem in prijateljem jo priporočamo v pobožno molitev.

Šmartno pri Litiji, 11. septembra 1940

Rodbine: Rus, Missan, Tschurwald, Ilvar in ostalo sorodstvo

Gospa Karolina Kiffmann naznanja globoko užaloščena v lastnem imenu kakor tudi v imenu svojih otrok in vseh rodbinskih članov, da je njen ljubljani soproj, gospod

Rudolf Kiffmann star.

mestni stavbenik

po kratkem, težkem trpljenju, nepričakovano preminul v Grazu v 72. letu starosti v ponedeljek 9. septembra ob četrt na 12 ponoči.

Pogreb draga pokojnika bo v četrtek, dne 12. septembra ob pol 17. uri iz kapele mestnega pokopališča na Pobrežju k rodbinski grobnici.

Maribor, dne 10. septembra 1940.